

udtrykkelig begrundede, hvorfor han ønskede Udvalg, nemlig for at give Linien en Retning, der vilde slaa den ihjel, havde selv paa alle Steder forhandlet Sagen som Medlem af det paagjældende Amtsraad og havde ikke nogensomhelst Grund personlig til at ønske Oplysninger i eller fra et Udvalg. Naar nu det ærede Medlem drager Sammenligning mellem det Tilfælde og det her foreliggende, saa glæder det mig, at vore Følelser over disse Principer ikke falde sammen. Lær jeg spørge Dem, mine Herrer, have De forstaaet Indenrigsministeren saaledes, at han i god Tro har fremsat dette ene Val i Anmærkningerne? Jeg tror, at han i god Tro har fremsat disse 1,350,000 Kr., men maa jeg da spørge de Herrer: Kunne de Herrer da ikke ville have denne Sag undersøgt? Kunne De sige mig: hvorledes kan det gaa til, at Regjeringen kan lade sine underordnede Teknikere gennemgaa et Overflag over et saadant Baneanlæg og give det Attest for, at det kan udføres for 1 Million, mens det i højeste Instant, hos Ministeren selv, bliver 300,000 Kr. mere? Er det sket efter Indstilling eller bifalbet Indstilling fra de samme Teknikere, som have attesteret Overflaget til 1 Million, eller er Overflaget overhovedet 1 Million? Jeg veed det ikke. Ligger der ikke ogsaa i 1 Million passende Provision for hele Transaktionen? Tror man, at det vilde være urigtigt, om man for dette og andre Tilfælde skulde nu forlange Nedsættelsen af et Udvalg — om Formanden vilde, i et Møde strax idag — for at dette hos Ministeren kunde begjære Overflaget over, hvad Anlægget vil koste, Erklæringerne fra hans Underordnede, Indstillingerne, hvorefter disse Anmærkninger ere skreene, og Oplysninger iøvrigt om de Sogneraadsbeflutninger, som ere vedtagne af Amtsraadet, og de Beslutninger, som ere vedtagne af Byraadet og Amtsraadet og billigede af Ministeren, for at man kan se, hvorledes det er gaaet til med disse Sager? Skulde de ærede Herrer finde, at det var urigtigt at faae denne Historie med de 300,000 Kr. oplyst fra Først til Sidst og faae oplyst, hvorledes det kan gaa til, at den meget ærede Minister i god Tro kan forlange, at vi ved Lov skulde bekræfte, at der — ifølge Anmærkningerne og sidste Paragraf — maa optages et Laan af 650,000 Kr. i Preferenceaktier med 7 pCt. i denne Bane, der tillige skal forbruge 700,000 Kr. af offentlige, af kommunale Midler? Jeg siger: er det høje Thing af den Anskuelse, at dette Spørgsmaal Ingenting betyder for dette og andre Tilfælde, saa stem imod mit Forslag, hvis ikke, saa anbefaler jeg det; jeg overlader det til det høje Things egen Beslutning; det kan jo ogsaa til Udvalget vælge Mænd, som hurtig kunde faae denne Sag færdig.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg ser ikke rettere, end at det ikke er Sagen selv, der kræver Nedsættelse af et Udvalg, men at et Udvalg skal nedlægges for at foretage Undersøgelse af, hvorledes Administrationen har forholdt sig i dette Tilfælde. Jeg synes dog, at det er lovlig strengt at lade det gaa ud over en Sag, der har saa megen Betydning for en større Befolkning i Landet, som efter min Mening har gjort sig forjent ved selv at ville anlægge en Tjernbane og derved forbedre Kommunikationsmidlerne paa sin Egn. Der er Forskjel imellem det ærede Medlems og min Opfattelse af Administrationens og Lovgivningsmagtens Stilling til et Forslag som dette. Jeg har anset det og vil fremdeles anse det for at være Administrationens Sag gennem dens Teknikere at undersøge, om det foreliggende Forslag er gennemførligt paa en forstandig og rigtig Maade, om der i teknisk Henseende ikke er Noget at indvende derimod, og om den Kontrakt, som agtes afsluttet, giver Betryggelse for et paalidelig udført Arbejde, men jeg maa tilstaa, at en indgaaende Undersøgelse af eller Kontrol med de økonomiske Betingelser for Udførelsen har jeg anset for at ligge fjernere for Administrationen. Naar der i Spidsen for et privat Foretagende staaer selve de Interesserebets Repræsentanter, stående sig til Egnens Tilbud, maa Bedømmelsen af Befølgingsspørgsmaalet nærmest paahvile dem og formentlig ogsaa kunne overlades dem. Det er den tekniske Undersøgelse og Tilsynet med, at Kontrakten er affattet paa en betryggende Maade, der har været Gjenstand for min Overveelse, hvorimod jeg tror, at den økonomiske Del nærmest kan overlades til dem, som ere interesserede deri. Jeg kan ganske tiltræde det ærede Medlems Udtalelser fra før, at de ofte gjentagne Forlangender om Kommunalfrihed kunne forstaaes og benyttes paa forskjellig Maade til forskjellige Tider efter Omstændighederne. Dengang Begjæring fremkom om at søge fremsat Forslag om en Lov, der gav Regjeringen Bemyndigelse til at meddele Koncession, var det, jeg undersøgte, det, om der var tilstrækkelig Grund til at anlægge en saadan Bane, og om Planerne i teknisk Henseende vare rigtige, men det forekom mig mindre nødvendigt fra min Side at undersøge, om Betalingen var for høi eller for lav. Jeg vil dog tilføie, at hele denne Sag er fremskyndet paa en saa stærk Maade i den senere Tid, at der kun har været Tid til de nødvendigeste Overveelser. Sagens Fremme har gennem en Række af Aar været Gjenstand for ivrig Bestræbelse fra de paagjældende Egne. Der var atter fremkommet meget indtrængende Begjæringer om Sagens hurtige Fremme, da en ny Udsættelse kunde have tilfølgende, at det hele Forehavende kunde strande.